

ஜோதி

1992 I
கார்த்திகை

ஆசிரியர் - றகுமான் - ஏ - ஜெமீல்

உதவி ஆசிரியர் - மருதமுனை விஜிவி

சுண்பர்களுக்கு மட்டும் ரூ. 7

குறுசியகால முயற்சி இது .
நேற்றுத்தான் கன்னி கட்டியது .
இன்று இதழ்களை விரிக்சின்றது .
எல்லையில்லாத சந்தோசம் எங்களுக்கு .

விளம்பரம் இல்லை .
வெளியீட்டிற்கு விழா எடுப்பதாக
நோக்கமும் இல்லை .

ரோஜாவின் இதழ்கள் கசங்காதவாறு
வாசகர்களின் பலமான கைதட்டல்கள் .
நிச்சயம் சிடைக்கும் .

ரோஜாவின் வாசம் எல்லாப் புலமைகளின்
மனங்களிலும் வீசும் .

ஒன்றோடு நின்றவிடாது .
ரோஜா தொடர்ந்தும் பூக்கும் . ஆனால் . . .

இந்த ரோஜா இடைவிடாது

பூக்குமென்று திகதியிட்டு
எங்களால் சொல்லமுடியாது .

காலம் கடந்தாவது பூக்கும் .

நாங்கள் உரமிட்டுக்கொண்டுதான் இருப்போம் .

-ஆசிரியர்கள்-

செங்கோணப் பயணிகள் .

- அபு முஜாஉறித் -

உதய நிலாவே

உத்தரவீன்றியே

உனது இதயத் தடாகத்தில்

நீந்தி விளையாடுகின்றேன்

உனது ரோஜாத் தோட்டத்திலும்

உல்லாசமாகவே

உலவிக் கொண்டிருக்கின்றேன் .

காட்டு நிலாவினிலும்

கடல் புறத்தின்

ஏகாந்த வெளியினிலும்

எனது சைக்கிள் உலாப்போகும்

சாலை இரு மருங்கினிலும்

கதிர் வீசும் சன்கள் பதித்த - உன்

வட்ட முகமே

வந்து வந்து விழுகிறது .

கார் காலக்

காலைக் குளிரில்

உன் கதகதப்பாள்

நினைவு வெந்நீரினால்

உடல் குளித்துக்கொள்கிறேன் .

குண்டுக் கதைகளினால்

ஈரத்தை ஒற்றிக்கொள்கிறேன் .

உனது

ஒரு விழி உருகும்போது

எனக்குள்

சிறுக்கு வெளிக்கிறது

மறு விழி அசையும்போது

கவிச்சுணை

ஆயிரம் யிறக்கிறது .

நீ இங்கு நலமாகத்தான் இருக்கிறாய்

நான் அங்கு என்னவென்று

இன்னமும் நீ எழுதவில்லையே .

காலத் திடலில் நான்

முந்தித்தான் ஓடி விட்டாலும்

சற்று தின்று திரும்பி

உன்னையும் ஒருதரம்

பார்த்துக்கொள்கிறேன் .

அதைக்கூட

அனுமதிக்க மாட்டாயா?

பெருந்தெருக்கள் குறுக்கறக்கும்

நாற் சந்திப் பரப்பினிலே

செங்கோணத்தில் சந்தித்துக்கொண்ட

இரு நடைபாதைப் பயணிகள்

நீயும் நானும் .

உன்

கண்களின் சரித்திரத்தின் பிந்தான்
என் காதல் சரித்திரமே திறந்து கொண்டது
அங்கு நடக்கும்
பந்தியிலெல்லாம் - உன்னை
முந்தியிருத்தவே முயன்றுகொண்டிருக்கிறேன்

சின்னச் சிறகு தட்டி
காற்றிடையில் நீந்தி இருக்கும்
சிட்டுக் குருவியே
என் கவிமேகம் எங்கேனும்
எந்நேரம் பொழிந்தாலும்
நீ நனையாது போனாலும்
ஒரு மரக்கிளையில்
இலை மறைவில்
குந்தியிருந்தேனும்
கூர் விழியால் நோக்காயா?

ரோஜா இரண்டு

மிக விரைவில் பூக்கும்.

தரமான ஆக்கங்களைத்

தாமதமின்றி அளிப்பீர்கள்.

- ஆசிரியர்கள் -

இளங் கவிதும்

புதுக் கவிதைகளும்

மருதூர் வாணர்.

சொல்லல் சுவைபடச் சொல்லல்
நல்லதை நயம்படச் சொல்லல்
எல்லா வற்றிலும் எளிமையைச் சொல்லல்
இயற்றிச் சொல்வதே கவிதையாம்.

உப்பில்லாப் பண்டம் குப்பையிலே.
யாப்பில்லாக் கவிதையும் அவ்வாறாம். என்றொரு
காலத்திலே பண்டிதர்கள், புலவர்கள் கூறிய காலம்
மாறி இன்று புதுக்கவிதை எல்லா உலகிலும் ஆறாகப்
பெருக்கெடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது.

வெண்பா, கலிப்பா, அகவல், வஞ்சிப்பா, என்றெல்லாம்
யாப்புக் கவசங்கள் பொருத்திய காலம். எஃகை,
மோனை, சீர், தழை என்றெண்ணிக் கவிதை, செய்யுள்
மரபாசிக் கொண்டு யாப்பவருக்கு எதிராக ஒளவையார்,
கம்பர், உமர், குணங்குடியார் காலந்தொட்டு பாரதி,
தேசிகவிநாயகம்பிள்ளை காலத்திலும் இந்தப் புதுக்
கவிதைப் போராட்டங்கள் நடந்துகொண்டிருந்தன.

தமிழில் புதுக்கவிதைக்கு நா. பிச்சமூர்த்தி, புலமைப்
பித்தன் போன்றோர்கள் மூத்தவர்கள் என்று சொல்வா
ரும் உளர். பாரதியார் காலத்தில் புதுக்கவிதைப்
பாணியில் எழுதியவர்களும் யாப்போர், சீர், தழை,
எஃகை, மோனையோர் ஆரம்பத்தில் படித்தறியாத

முத்தையன், சுப்பு, சுப்பிரெத்தினம் போன்றவர்களும் தெரிந்தளவில் பாடினார்கள். ஓரளவு கவிதைப் புத்தகங்களைப் படித்து அதுபோல் 'இது' போல் எழுதினால் சரி - கவிதைதான் என்று ஆரம்பத்தில் சுப்பிரெத்தினத்தைப் பாரதியார் அரவணைத்து; பாட்டு, யரப்பு வழி மரபுகளைக் கற்றுக்கொடுத்த தனால் சுப்பிரெத்தினம் 'பாரதிதாசன்' ஆனார். முத்தையனை கவி தா. மு. சரிப் அரவணைத்து 'கண்ணதாசன்' ஆக்கினார். கொத்தமங்கலம் சுப்பு வாலி, சுரதா, மருதகாசி போன்ற மகாகவிகளும் ஆரம்பத்தில் கவிதை பற்றி அறியாமந்தான் கண்ணா பின்னாவென்று எழுதினார்கள்.

தம் நாட்டிலும் சோமசுந்தரப்புவவர், சேகுளாப் புலவர், அசெயினாப்புவவர் போன்றோரும், நமது அண்ணாவிமார்களும் அவரைப்போல், இவரைப்போல் என்று - சின்னத்துரை 'நீலாவணன்' ஆனார். ப. பக்கீர்த்தம்பி 'ஈழமேகம்' ஆனார். பசில் காரி யப்பர் 'பாவலர்' ஆனார். இங்கே வண்புறத்த விரும்புவது யாதெனில் கவிஞன் பிறப்பதில்லை. அவன் உருவாசின்றான். கவிதை, இசை, நாட்டுக் கவி போன்றவற்றைக் கேட்டு மனமமாக்கவேண்டும். இதை மறுப்பதற்சில்லை.

படித்தால்தானே யரீட்சையில் சித்திபெறலாம். திருக் குறள், பாரதி பாடல், கம்பராமாயணம், சீறா, குணங்குடி கும்மி, நாட்டுக்கவி போன்றவற்றைப் படியுங்கள். நன்றாக மனம் செய்யுங்கள். நமது முத்த கவிஞர்களின் கவிதைகளைப் படியுங்கள். குறைந்தபட்சம் சினிமாப் பாடல்களைப் போல உணர்வு வருபவைகளை உடனே எழுதுங்கள். இரவு, நடுநிசி, விடியற்சாமம் கனவில் வரும் பாடல், கவிதை உணர்வுகளை விழித்ததும் எழுதுங்கள். அது புதுக்கவிதையாகவோ அல்லது மரபுக் கவிதையாகவோ வரும். உங்கள் மன விரக்தி, கற்பனை, எரிச்சல், நீதி, நியாயம், நேர்மை - எதை வேண்டுமானாலும் எழுதுங்கள். நாளை உங்கள் பெயரும் மற்றவர்களால் நிச்சயம் உச்சரிக்கப்படும்.

1992ம் ஆண்டில் இவக்கியத்திற்கான நோபல் பரிசை அமெரிக்காவைச் சேர்ந்த "டென்கி"வோர்க்கட்" என்பவர் பெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றார்.

இவர் பெற்ற பரிசுத் தொகை 6.5 மில்லியன் பவுண்டுகளாகும்.

என் முற்றத்து

முருங்கையைப் போல்

நான் -

செத்து மடிசின்றேன் .

*

மானம் காத்த

எனது ஆடைகளையெல்லாம்

காற்று வந்து

கழற்றிக் கொண்டது

*

ஒரு எறும்பு

ஒரு கொசு

என்சில் இளைப்பாறுவதற்கு

இடமில்லை

*

என் -

கண்ணைக் கொத்திக் குடிக்க

அரவங்கள் அரஞ்சின்றன

என்

எறும்பை வேட்டையாட

நாய்கள் வட்டமிடு சின்றன .

காக்கைக் கூட்டங்களும்

நாற்றம் சிளம்பும் நாளை

என்சிக் கொள்சின்றன .

*

என்னுள் நான்

இப்போது இல்லை

*

என்

இதயத்தைக் கெளத்திப் புரட்டி

மரவள்ளி நடலாம்

அல்லது

கீதை விதை தூவாம் .

*

இன்னும் சில நாட்களில்

என் வீட்டு மல்லிகை

பூக்காமல் இருக்கும்

அது

என்னைத் தேடித்தேடி

கன்னிகளை மண்கில் கொட்டும்

*

மனிதன் -

எட்டி நின்றுகொண்டு

மரத்தின் இதயத்தைப் பார்த்து

ஆச்சரியப்படுவான் .

*

கறுப்பயின் இருப்பில்
கால்பதித்த கறுப்பன்.
பரிசு வாங்கமாட்டான் ...
பின் கதவால் சென்று
கால்களை நக்குவான்
நாக்கு நீளும் வரையும் நக்குவான்
அவன் ஒரு மலட்டுக் கவிஞன்.

"மலம்" அவனது - சொத்து
எல்லாப் படைப்புக்களும்
தங்கமணி மாதிரி அது ஒட்டிக்கொள்ளும்
பூதணின் முகத்தை
விலை கொடுத்து வாங்கிய அவன்
ஆடலுடன் பாடலும் சொல்லிக் கொடுப்பான்
அவன் ஒரு மலட்டுக் கவிஞன்.

எல்லாப் போட்டிகளும்
அவன் எழுத்த - கால்களைத் தொடும்.
தொட்ட பின்பும் ...
வீரம் பேசுவான் ...
அவனுக்கு வயது ... ?
பாவம் ...
அவன் ஒரு மலட்டுக் கவிஞன்.

எலி, சிளி, பூனை, நாய்
இப்படி எல்லாம். வளர்ப்பாம் ...
அவன் இந்தியப் படையோடு போனான் ...
காலையில் எழுந்தேன் ...
குறியன் என் முதுகில் குத்தியது!

குண்டு வெடிப்பில் மனிதாபிமானமும் ஜீவகாருண்யமும் சிறிந்த போயிற்று. நேற்றுவுரை பேசிக்கொள்ளாதிருந்த நாளும் அவனும் பேசிக்கொண்டோம். நான் அழுது கொண்டிருந்த போது என் கண்களைத் துடைத்துவிட்டு சென்றுகொண்டிருந்த வரதனை இருவரும் சேர்ந்தே ஓரத்தினோம்.

நாங்கள் ஓரத்தி வருவதைக் கண்ட வரதன் யார்த்துவிட்டுச் சிரித்தான். பிடித்தத் தாக்கியபோதும் அவன் கூச்சல் போடவில்லை. வினையாட்டு என்று எண்ணிக்கொண்டான். வழமைபோலவே சிரித்தான். கைகளைக் கட்டினோம். கோழிக் கொட்டிலின் பலகைக் கதவை அடைத்துச் சாத்தினோம். அவன் அலறவில்லை; சிரித்தான். கல்லால் அடிக்க வேண்டிய அவசியத்தை அவன் ஏற்படுத்தவில்லை. சிரித்தவன் திடீரென அழுதான். அழுதவன் அலறினான். அலறியவன் ஓலமிட்டான். கடவுளின் சித்தமோ என்னவோ வாயில் திவித்த சீலை மட்டும் நழுவி விழுந்தது. ஆயினும், அந்த ஓலத்தைக் கோழிச்சந்தம் உறிஞ்சிக்கொண்டது. சிறவல் தெருவில் கட்டியழுத்த மனைப்போல் அவனுடைய தோல் உரிந்த தொங்கிற்று.

கண்களினால் பரிதாபத்தை உங்குபட்டினான். கொஞ்ச நேரத்திற்கு முன்னால் நான் அழுதபோது என் கண்களைத் துடைத்துவிட அவன் பயன்படுத்திய அளவு வலது கையை

மணிக்கட்டால் வெட்டி எடுத்தோம். அந்த விரல்களாலேயே அவனுடைய கண்களைக் குத்தினோம். கண்கள் ஈய நிறத்தில் குழைந்த சிந்திற்று. சதைகளால் பீறிட்ட சிவப்பு மது நீண்டுபோயிற்று. இனி என்ன செய்தாலும் அவனுக்குக் கவலை இல்லை. என்றாலுங்கூட ஆத்திரம் அடங்கவில்லை.

நேற்றைய தினம் 'சன்சீட்' போடுவதற்கு கடையில் இருந்த கொண்டு வந்த கம்பித் தட்டில் இரண்டை மட்டும் உருவி எடுத்தோம். வயிற்றினுள்ளும் நெஞ்சறையில் சூடும் இதயத்தினுள்ளும் கம்பியைக் குத்தி இளநீர் தோண்டினோம். வெடிசூண்டு எந்த இடத்திலும் தட்டுப்படவில்லை. வரதனைப் பூமி விழுங்கிக்கொண்டது.

வாப்பாவின சிறிந்த கால்களையும் கைகளையும் ஒன்று சேர்ப்பதற்கு நீண்ட நேரம் பிடித்ததில் இன்னமும் வருத்தமாக இருக்கின்றது. அது நடந்த முன்று நாட்கள் வரதனை அடிப்பது முன்று மணியும் ஆகிவிட்டது. ஆயினும் வாப்பா வந்து சேரவில்லை. ஊருக்குள் செய்தி ஒன்று பரவிக்கொண்டிருந்தது.

அது டியூசன் விட்டுத் திரும்பிக்கொண்டிருந்த என் இரட்டைப் பெண் குழந்தைகளை யாரோ குத்திக் சிறிந்து விதியை அசிங்கம் செய்திருக்கிறார்கள். வரதன், என் கண்களைத் துடைத்துவிட்ட வரதன், என் குழந்தைகளைப் போல நீயும் குற்றமற்றவன் தானே!

நீ உதிர்த்தும் புன்னகை
மலர்த்தும் மூக்கின் நுனி
கவனம் காட்டும் விரல்
இத்தனையும் என் அநேக நினைவுகளின்
ஒரு பகுதியாய் இருந்து போகட்டும் .

.....

நாம் பார்வைகளைப் பரிமாறிக் கொள்ளும்
பள்ளி முற்ற வெளியில்
எல்லை அடித்த சிளிக்கோடு விளையாடி
உருட்டு புரளும் யள்ளிச் சிறார்கள் .

.....

நீ அயலவரோடு சூவப் போகும்
மெலிந்த ஒழுங்கையோ
குறுக்கறத்தப் போகும்
மாவடி ஒழுங்கையோ
இன்று நாய் பூனைகளின் அவசரப் பாதை .

.....

நான் தொலைவில் தெரியும்
சுட்டாறிய மணலில் காத்திருந்து போவேன்
எனக்கு சசிக்கமுடியாத மிச்சம் .

.....

இனிமேல் எங்குமே
நமது பார்வையின் பரிமாற்றங்கள் நிகழவேண்டாம் .

நீ உதிர்த்தும் புன்னகை
மலர்த்தும் மூக்கின் நுனி
கவனம் காட்டும் விரல்
இத்தனையும் என் அநேக நினைவுகளின்
ஒரு பகுதியாய் இருந்து போகட்டும் .

.....

- 1989 -

'யலாத்காரம் தண்ணீரைப் போன்றது .
தான் வெளியேற சிறு வழி சிடைத்துவிட்டால்
போதும் , கரையை உடைத்துக்கொண்டு
ஓடும் ."

- அண்ணல் காந்தியடிகள் -

கதவின் வழியாக அறியாயமாக வரும் செல்வம்
ஜன்னலின் வழியாக வெளியே செல்சின்றது .

- எசிப்தியப் பொன்மொழி -

கவிதை : கலில் ஜிப்ரான்

மொழிமாற்றம் : கவிஞர் வைரமுத்து .

லெபனானில் 1883ல் டிசம்பர் மாதத்தின் ஆறாவது
குரியோதயத்தில் 'சீடர்' மரக் காடுகளின் நிழலில்
பாறைகளின் இருக்கில் ஒரு பூவாய் பிரசவிக்கப்பட்டார்
ஜிப்ரான் .

"செல்மா கராமி" என்னும் பருவ மங்கை ஜிப்ரான் மிகு
ஒரு வேகமாய் உரசிவிட்டு மின்னலாய் மறைந்து
போனாள் . அன்று சுரந்த ஜிப்ரானின் கண்ணீர்
ஆயிரமாயிரம் கவிதா நதிகளுக்கு நதி மூலமாயிருக்கிறது .

எல்லா நதியிலும் என் ஓடம் .

செல்மாவின் கல்லறைக்கருகே
அதோ அந்த சைப்பிரஸ் மரங்களோடு
ஜிப்ரானின் சோகமும் சேர்ந்தே வளர்கிறது .

பெய்ருத் வீதிகளின் என் பால்யகால நன்பர்களே
அந்த பைன் மரக் காடுகளில்
என் செல்மாவின் கல்லறையைக்
கடக்க நேரும்போதெல்லாம்
மெல்லவே நடந்து
மௌனமாய்ச் செல்லங்கள் .

வாடிக்கையாளர்களே!

உங்களுக்குத் தேவையான
கேக்வகைகள்,
பான் போன்றவற்றை
சுகாதார முறையில்
அனுபவமிக்க தொழிலாளர்களைக் கொண்டு
குறித்த நேரத்தில் குறைந்த விலையில்
செய்து கொள்ள உடன் நாடுங்கள்,
பிரதான வீதியில் புதிதாக அமைக்கப்பட்டிருக்கும்,

IRFANA BAKERY & SHOP

Main Street, Maruthamunai.

உரிமையாளர் : I. L. நெய்னா முகம்மது.

கட்டடச் சொந்தக்காரர்களே!

உங்களது வீடுகளுக்குத் தேவையான
மின் இணைப்புகள்,
பைப் லைன்கள் போன்றவற்றை
எங்களது கைதேர்ந்த தொழிலாளர்களால்
நவீன இயந்திரங்களைக் கொண்டு
குறித்த தவணையில் குறைந்த கட்டணத்தில்
உடன் செய்து தரப்படும்.

HAMEED ELECTRICALS & WORKS

Main Street, Maruthamunai.

உரிமையாளர் : U. L. A. ஹமீட்

முனைப்பு - மருதமுனை.